

חנה מרון העניקה קונצרט מיוחד של כל שיריה הישנים במסיבה שנערכה בשבוע

עבר את התופת של ימיהם-חמה הראשונים וקרבות-הבלי-מה, נפצע וחזר להילחם. הסיפור, בגוף ראשון, פורסם כי מיסמך העומד בזכות עצמו כי ספר המחזל, שהופיע אחרי המלחמה. מאז הוא מנותח ונלמד גם בכמה חוגים לסיפור רות עברית באוניברסיטאות, כדוגמה לסיפורת-המלחמה החדשה. מאחר שכותב הסיפור היה אלמוני, החלו רבים טוענים כי הם שכתבו את הסיפור. כדי למנוע אי-הבנות וטענות-שווא: סיפורו של קצין-השיר יון נכתב בידי הגרפיקאי חר קריקטוריסט יוסף ("ג'קס") ג'קסון, שנלווה במלחמת יום-הכיפורים לחטיבת שריון שלחמה ברמת-הגולן.

המלחמה השפיעה על קציני צה"ל בתחומים רבים. אבל הגדיל לעשות מכולם הי אלוף (מיל.) רחבעם ("גנדי") זאבי, מי שהיה עד המלחמה אלוף-סיפור-המרכז, השתחרר מהפקידו ימים מיספר לפני המלחמה, חזר לשרת כראש אג"ם והשתחרר שוב לפני מיספר חודשים. בחודש הקרוב עומד גנדי להשיא את בנו הי בכור, יפתח-פלמ"ח. מסי בתי-הכלולות, בה ישא יפתח-פלמ"ח לאשה את עליזה זוסקין, תיערך ברובעם בי גני-התערוכה בתל-אביב. אבל דבר אחד בטוח שלא יהיה בחתונה הזאת: תזמורת. גנדי החליט שבשנה כזאת מן הי ראוי להימנע ממנגינות עליונות. אפילו בשימחה כמו חתונה.

אגב, יורשו של גנדי בפיקוד-המרכז, האלוף יונה אפרת, קיבל מגנדי בירושה במצדדת כפיר: שני אריות, שהוחזקו בבור מיוחד והיו סמלים חיים של הפיקוד. מעשה זה הראשון של יונה היה להיפטר מהאריות. הוא לא ידע למי לתייתם, לבסוף מסרם לפארק הלאומי ברמת-גן.

על סימני-מזל מיוחדים המופיעים ברעיים קריטיים אצל המיועד לראשות הממשלה, יצחק רבין, סיפר השיר בוע העיתונאי שלמה נקדי"ן מוון: פעמיים ביקש השיר רבין לשתות כוסית וזו נשברת רה בדרך-מיקרה. פעם אירע הדבר קודם שיצא לישיבת מיפלת-העבודה, בה נבחר כי מועמד לתרכבת הממשלה. ובשנייה, קודם שיצא לפגישה עם הנשיא, לקבל ממנו מנדט להרכיב ממשלה. זהו, פסקן מקורביו, סימן-טוב ומזל-טוב.

שעבר, לאחר הצגת-הבכורה של „השחקן“, בה היא משחקת

יאמרו לרוג'רס ולסיסקו שישחקו על המעיל שלהם, לא על המעיל שלנו. ארץ-ישראל היא המעיל שלנו.

הרמטכ"ל, רבי-אלוף מ"ר רבי ("מושה") גור, נפגש הי שבוע לראשונה עם קבוצת כתבים צבאיים. בתום הפגישה, איחל לו אחד הכתבים הצלחה ומזל-טוב בתפקידו הי חדש. מושה העלה חיוך על שפתיו, ואמר: "בפעם האחרונה נה שבירכו אותי בהרבה מזל — זה לא עבד! הוא התכוון לברכה שבירכו אותי עורכי העיתונות היומית בישראל בי מסיבה שערכו לכבודו לרגל כניסתו לתפקיד הרמטכ"ל. מייד אחרי אותה ברכה החלה תקופה של אסונות ותקלות בי צה"ל. אמר מושה לכתבים הי צבאיים: "כדאי שתמצאו איזה נוסח-ברכה יותר טוב ממולי-טוב! זה מזל, זה זי!"

אחד מקיטעי הסיפורת של מלחמת יום-הכיפורים, הוא סיפורו של קצין-שריון צעיר, שנלחם ברמת-הגולן,

ערב באו של הנרי קיסינג'ור לישראל נזכר הי שבוע המפורר חיים גורי בסיפור על שעותיו האחרונות של מנהיג אחדות העבודה יצחק טבנקין, איש עין-חרוד, אותו שמע מפיו של מושה טבנקין, בגור-בכורו של יצחק. היה זה כאשר קרי בה שעתו של המנהיג הקשיש למות. הוא שכב על ערש-דווי ומדי פעם היה מקיץ, פוקח את עיניו ואומר משהו בקול קטוע ועמום. והנה לפתע החל מספר מעשה שאירע לו בעת שנכלא בכלא וארשה, שם מצא את עצמו בין אסירים פליליים ששיחקו בקלפים. אחד מהם, שראת אותו, אמר: "אני משיחק על מעילו של הויד הזה." נזכר יצחק טבנקין: "אמרת לי: 'אלוף אינני זיד. ביי'ת, שחק על המעיל שלך ולא על המעיל שלי.' משח טבנקין לא הבין מדוע מספר לו אביו הנוטה למות דווקא סיפור זה. ואז, לדבריו, הרים אביו את קולו ואמר לו: 'אמור לגולדה לישראל, ליגאל ולמשה ש-

